

« Ένίκησα γιατί τρέχοντας
έβλεπα διαρκώς εμπρός μου
τό όραμα τών παιδιών μου! »

"Τάδε"

24-4-46

Στις 11 χθες το πρωί ενώ φιλό
δρεχε, ανέβηκα με το λεωφορείο
του Χαλανδρίου στη Φιλοθέη. Ρώ-
τησα μιιά κυρία, ήλικωμένη, που
περιμενε στη στάση:

— Ξέρετε πού είνε το σπίτι του
Κυριακίδη;

— Καί ποιός δέν τό ξέρει παι-
δί μου; Πηγαίνετε ίσια, και στρί-
ψτε δεξιά τόν δεύτερο δρόμο...

— Εύχαριστώ.

— Νά πάτε στους δικούς του
πώς είμαστε υπερόφανοι γι' αυ-
τόν. Χθες κλαίγαμε από χαρά...

— Δέν υπάρχει "Έλλην που νά μή
συγκινήθηκε άπ' το κατόρθωμα
του Κυριακίδη. Η ήλικωμένη σύ-
τη κυρία, ή σεβαστή με τό δάκρυ
καί μαλλιά, είνε ζήτημα άν πήγε
πατέ νά δή τό Στάδιο. Τόν Κυρια-
κίδη όμως τόν γνωρίζει...

— Έφθασα σπίτι του ή καλύτερα
στη δίπλα του. Ένα αυτοκίνητο
πολυτελές άπ' έξω.

— Με υποδεχεται ή κοινιάδα του
Στέλιου. Στο σαλόνι ή γυναίκα
του Κυριακίδη και δύο κύριοι. Ό
ένας φαίνεται ξένος. Λάμπει από
χαρά.

— Καταλαβαίνω άμέσως. Είνε ό γε-
νικός διευθυντής της Ηλεκτρικής
Έταιρίας κ. Κέμπ. Ό άλλος
είνε ό κ. Λαζαρίδης, γενικός
γραμματέας του Συμβουλίου της
Έταιρίας.

— Στόν κ. Κέμπ, μου λέγει ή
κυρία Κυριακίδη όφείλεται τό πάν.
Ό κ. Κέμπ θέλησε και έπέμεινε
νά γυμνασθή ό Στέλιος μας, παρ-
ηκολούθησε την προπόνηση και μό-
νον αυτός στάθηκε σωστός πατέρας,
προστάτης, ενισχυτής. Είνε ό
συντελεστής της σημερινής ευτυχί-
ας μου...

— Ένώ ή κυρία Κυριακίδη μου λέ-
γει αυτά, ό κ. Λαζαρίδης έξηγει
άγγλιφτι στόν κ. Κέμπ. Ό πτελυ-
ταίος την διακόπτει:

— Έκανε ό καθένας τό καθή-
κον του. Ό κ. Κυριακίδης είνε ό
καλύτερος ύπουργός τών Έξωτερι-
κών της Ελλάδος. Στην καταλλη-
λότερη στιγμή ήλεκτρίσε τη συμπα-
θεια όλου του κόσμου και παρουσία-
σε την άραία σας χώρα. Διό-
φωτη, όπως και είνε, στα μάτια
τών ανθρώπων. Η άραία του νίκη
θά επηρεάση πολύ τούς ανθρώ-
πους που θα κρίνουν στο συνέδριο
τις τύχες τών Έθνών, γιατί απέδει-
ξε για μιιά ακόμα φορά ότι ό ελ-
ληνικός λαός αξίζει ιδιαίτερας προ-
σχής.

— Αυτό λέει ό κ. Κέμπ και προσ-
θέτει:

— Τώρα πρέπει τό γεγονός αυ-
τό νά τό εκμεταλλευθήτε. Ό Σ.Ε.
Γ.Α.Σ. πρέπει νά ζητήσει από ό-
λες τις έταιρείες νά ενισχύσουν
τους αθλητάς, νά καλλιεργήσουν
τόν άθλητισμό.

— Και ό κ. Κέμπ ζήτησε διάφορες
πληροφορίες για τό ελληνικό ά-
θλητισμό και σέ λίγο έφυγε.

— Η ευτυχισμένη σύζυγος, αφού
συνώδεσε ως την πόρτα τούς
πραγματικούς συντελεστάς της με-
γάλης ελληνικής επιτυχίας, επέ-
στρεψε στο σαλόνι.

— Πρέπει νά σας προσθέσω,
μου λέγει, ότι ό κ. Κέμπ διέθεσε
τά υπέρογκα έξοδα του ταξιδιού
του Στέλιου στην Άμερική. Μόνον
αυτός σκέφθηκε νά τόν ρωτήση άν
είχε καλό ρούχο για νά εμφανισθή
έκει. Κάποις άλλος δέν έδωσε ση-
μείωση και προσοχή. Άς είνε. Ό
Στέλιος μου έφυγε από δω κι ή-
ταν σχεδόν βέβαιος για τή νίκη
του. Από καιρό μου έλαγε πώς
έλπίζει νά κάνει κάτι που θα εξα-
σφαλίση στα παιδιά του την ευ-
τυχία.

— Και ή κυρία Κυριακίδη, συγκι-
νημένη από τή μεγάλη χαρά, συ-
νεχίζει:

— Ό Στέλιος μου είνε ό τε-
λειότερος πάτερ του οικογενεια-
χου. Μέρα-νύχτα σκεπτόταν τό
μέλλον και την ευτυχία τών παι-
διών μας.

— Είνε μεγάλος;

— Η Έλενίτσα μας είνε 3 έ-
τόν και ό Δημητράκης μας 16
μήνων!

— Έκείνη τή στιγμή ή μητέρα της
κ. Κυριακίδη, στο σπίτι της όποι-
ας έχει εγκατασταθή από τής έ-
ποχής του κινήματος ό οικογένεια
του μεγάλου μας πρωταθλητού,
φέρει τό Δημητράκη Κυριακίδη.
Είνε ένας άραίος μπουλνγκος
καλοθερμένος, εν αντίθεσει προς

την Έλενίτσα ή όποις μοιάζει του
πατέρα της. Άδύνατη, λεπτή, με-
λαχροινή.

— Ξέρετε, συνεχίζει ή κ. Κυ-
ριακίδη, τό σπίτι μας είνε στο Χα-
λανδρι. Έκει φιλοξενήσαμε πρό-
περσι τό Θανάση τό Ραζάξο και
τή γυναίκα του. Ητανε τότε με
την κατοχή κι ό καυμένος ό Θανα-
σής είχε αδυνατίσει κι είχε ά-
νάγκη νά αλλάξη άέρα. Είνε ό
καλλίτερος φίλος του Στέλιου. Ό
πρώτος που ήλθε και με συνεχί-
ρη, ό πρώτος με τόν όποιον κλά-
ψαμε από συγκίνηση. Δέν ξέρετε
πώς καλό παιδί είνε ό Θανάσης.

— Σε κάθε έρώτηση μου οί άπαντή-
σεις έρχονταν αυθόρμητα και τό
μανηλι σκοπίζει τα δάκρυα...

— «Την ήμερα που ήταν να φύ-
γη, στις 6 τό πρωί, έτκνιμε στα
κρεββατάκια νά φιλήση τα παιδιά
κι έκλαψε. Τα δάκρυά του ζύπνη-
σαν την Έλενίτσα.

— Φίλησε, της λέει, τό γέρο πα-
τέρα σου Έλενίτσα. Πάει νά σου
φέρει την ευτυχία...

— Και ή Έλενίτσα μου πού δέν
κατάλαβε φυσικά του άπνηγος:
Γέρος είνε ό παπούς...Και μετά, τό
μικρό σάο — μου δείχνει την Έ-
λενίτσα — θά τό πιστέψετε; τού
είπε: «στο καλό λεδέντη μου κι ή
Παναγιά μαζί σου!»

Όταν ό Στέλιος χαιρέτισε τού
κ. Κέμπ τού είνε:

— Σας είμαι ευγνώμων. Δέν ξέ-
ρω τί πρέπει νά κάνω για νά σας
ευχαριστήσω.

— Νά κάνης τό καθήκον σου
προς την πατρίδα...

— Και πράγματι ό τίμιος αυτός
και υποδειγματικός οικογενειαρχής,
έκανε και με τό πάρα πάνω τό
καθήκον του.

— Την ήμερα που έφυγε, συνε-
χίζει ή κ. Κυριακίδη, μου είνε κάτι
που με φόβισε:

— Αυτή τή φορά δέν θά έχω τό
χρονόμετρο μου για όδηγό και σύν-
τροφο...

— Τι θές νά πής; τού είνε.

— Τό χρονόμετρο μου λέει ότι
μπορώ νά κάνω 2 ώρες και 40'.
Νομίζω όμως πώς δέν θά τό άκού-
σω.

— Τόν κύτταξα καλά. Ητανε τόσο
αδύνατος, τόσο μελαγχολικός... Υ-
στερα από σκέπη τού είνε:

— Στέλιο μου πρόσεξε. Μη ξε-
χνάς πώς τά παιδιά σου από σένα
περιμένουν.

— Τα μάτια του γυάλισαν, χαμογέ-
λασε και μου είνε και πάλι σιγνή
ματικά:

— Αυτά θά αντικαταστήσουν τό
χρονόμετρο μου!

— Ομολογώ, μου λέγει, πώς δέν
κατάλαβα. Τώρα όμως πού έλαβα
τό τηλεγράφημά του, τώρα ξέρω τι
ήθελε νά πη.

— Μου φέρνει τό τηλεγράφημα και
διαβάζω:

Ίφιγένειαν Κυριακίδη,
Φιλοθέην,

— Η τύχη τών παιδιών μας με βο-
ήθησε νά κερδίσω. Έτρεχα με τό
όραμα τών παιδιών εμπρός μου.

— Στέλιος

— Νά λοιπόν γιατί ενώ ό Στέλιος
λογαριάζε πως θά κάνει 2 ώρες
και 40', ό πόθος για την ευτυχία
τών παιδιών του, ή ίερη άπόφασις
και ή γρανιτένια θέλησις, ή πίστις
στην νίκη, τού έξωσαν πτερά, τού
ηύξησαν τις δυνάμεις και έπρεξε
ταχύτερα, τόσο, ώστε νά αφήση
πίσω του τούς άλλους έστω και άν
το ρεκόρ πους ήταν πολύ άνώτερο.
Ό Κυριακίδης της Βοστώνης θά
κέρδιζε τόν Κυριακίδη του Ζάγκ-
ρεμτ, τού Λονδίνου, τού Βουκουρε-
στίου με διαφοράν 4 και 5 χιλιο-
μέτρων!

— Από την Άμερική έστειλε άπο
κόμματα εφημερίδων που γράφουν
γι' αυτόν, πριν τρέξη, πριν νική-
ση. Σε μιιά άπ' αυτές, ό συντά-
κτης της κάριτας αμερικανικά
πνεύμα γράφει:

— Ό Κυριακίδης ήλθε άπ' την
Ελλάδα χωρίς δώρα. Έάν έφερω
δώρα θά ήταν επικίνδυνος. (Φοβού
τους Δαναούς και δώρα φέρον-
τας!). Ζητεί δώρα για την Έλ-
λάδα που είνε τελείως καπεστραμ
μένη και πρέπει νά τού δοθούν.
Για τόν έαυτό ταν άρκείται σ' ένα
κλωνάρι έλητός, άρκεί νά κερδίση».

ΧΡ. ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Άλλες ενδιαφέρουσες
λεπτομέρειες άπ' την ιδιωτική
ζωή του Κυριακίδη.